

Med Hensyn til Søofficersskolen har Udvalget foreslaaet en meget væsentlig Ændring. Efter den nugjældende Lov kan der nemlig i yngste Klasse optages et bestemt Antal Elever; men kun Halvdelen af dette Eleverantal, selv om de alle bestaa, kan optages i ældste Klasse. Følgen af denne Bestemmelse har været, at ikke mindre end 14 Elever, der have bestaaet Afgangsprøven for yngste Klasse, i Aarene siden 1868 have maattet afkediges fra Skolen og saaledes ikke ere komne Flaadens Tjeneste til Gode. Udvalget erkjender vel, at der i nogle Henseender kan være en Fordel ved den Bestemmelse, som nu havees, og som ogsaa er optagen i Lovforslaget; men paa den anden Side har Udvalget dog troet, at, hvad enten man faae det fra Statens eller fra Individernes Standpunkt, saa vilde det dog være naturligt og mest i Overensstemmelse med, hvad der finder Sted i andre Forhold, at Ordningen blev fastsat saaledes, at de, som tilfredsstillende bestod Prøven for yngste Klasse, ogsaa fik Lov til at rykke op i ældste Klasse. Dette har Udvalget udtrykt ved sit Ændringsforslag under Nr. 38, hvor man har foreslaaet Elevertallet for hele Skolen ansat til 24, og hvor man tillige har troet at burde tilraade, at Antallet kan stige indtil 30, forsaavidt som der findes et større Antal ledige Numre i Flaadens Lieutenantsklasse. Med Hensyn til ReserveLieutenantskolen er der stillet to Ændringsforslag, af hvilke det ene giver en lidt nærmere Præcisering af den Examen, som man har troet omtrent vilde svare til Afgangsprøven, medens det andet gaar ud paa, at, hvis det fastsatte Antal Elever i Skolen ikke naas i et enkelt Aar, man da i et følgende Aar kan optage saa mange flere Elever. Med Hensyn til Skibsbygningskolen, som Udvalget har ment ogsaa passende kunde uddanne en Del af Personalet til Sømineforpjets Depot, har man foreslaaet en lignende Bestemmelse om Elevertallet, nemlig, at det i Almindelighed skal være 24, men, at dersom der findes mange ledige Numre i Underofficersklasserne ved Gaandværker- eller Maskinkorpsen, saa kan Antallet forhøjes til 36. De Ændringsforslag, som Udvalget har stillet til de næste Afsnit om Ansættelse, Forfremmelse og Afgang af Flaadens Befalingsmænd saavel i Freds- som i Krigstid, behøver jeg ikke nærmere at omtale, da de i det Væsentligste falde sammen med de Forslag, som have været under Omtale i de foregaaende Dage, idet naturligvis en hel Del af disse Bestemmelser bør være ens baade for Hæren og Flaaden. Saaledes er Avancementet fra Premierlieutenant til Kapitain ved Valg foreslaaet indskrænket til hver femte Gang, og ligeledes er Bestemmelsen om Betingelsen for Kapitaners Forfremmelse til Kommandør affattet i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget igaar. Man har nemlig troet, at det var rigtigere at give denne Bestemmelse en Redaktion, der ikke var saa bindende som den, der er foreslaaet af

den høitærede Minister, idet denne maatte undertiden kunde lede til Konsekventer, som kunde blive mindre rimelige; medens man selvfølgelig isørigt har forudsat, at der ikke kunde være Tvivl om, at den Rante, som findes i Lovforslaget med Hensyn til, at de Vedkommende skulle have gjort fornøden Tjeneste som Skibschefer, alligevel maatte blive fyldestgjort. Under Nr. 47 og 48 har Udvalget stillet Ændringsforslag, som sigte til at lægge en noget større Vægt paa den egentlige Søfart som Betingelse for Forfremmelse, eller man har — for at udtrykke ganske korrekt, hvad der har været Udvalgets Rante — ment, at den Tjeneste, som en Officer udførte paa Officerskolen eller ved Værftet, ved Beregningen af Farten ikke burde godtgjøres med Halvdelen men kun med Trediedelen. Til § 51 har Udvalget stillet Forslag om, at Bestemmelsen om, at Sekondlieutenants Udnævnelse skal fastsætes af Kongen efter 6 Maanedes Tjeneste, skulde bortfalde paa samme Maade, som det var foreslaaet ved Hærloven. Ligeledes er det foreslaaet, at den nugjældende Bestemmelse om Forfremmelseslister og Forfremmelsesraad skal optages i Loven, samt endvidere, at de nugjældende Bestemmelser for Orlov atter skulle indføres i Loven. Det vil altsaa ses, at dette i det Væsentligste stemmer med, hvad Thinget vedtog igaar. Endvidere er det foreslaaet af et Mindretal, at Bestemmelsen om, at der under Krigsforhold kan gives Eskadrechefer eller overordnede Chefer tilføjs Bemyndigelse til at lade Forfremmelser finde Sted i større Udstrækning, end de have Ret til under almindelige Fredsforhold, skulde have den Tilføielse: „Antallet af de normerede Nummere maa dog derved ikke overskrides“. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ligesaa lidt for Marinens som for Hærens Vedkommende kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, idet vi have troet, at Bestemmelsen derved vilde miste en stor Del af sin Betydning. Det er os en Tilfredsstillelse, at et andet Mindretal ogsaa har troet, at tilføjs ere Forholdene af en saadan Beskaffenhed, at det er mindre rigtigt at tilføje denne indskrænkende Bestemmelse, og Forslaget er derfor kun stillet af et Mindretal. Med Hensyn til Lægekorpset er det den samme Rante, som laa til Grund for Udvalgets Indstillinger for Hærens Vedkommende, som har ledet det her for Marinens Vedkommende. Udvalget har ikke kunnet skjønne, at det var hensigtsmæssigt at lade Benævnelsen Eskadrelæge blive indført eller at falde Flaadens Stabslæge for Generallæge, og det har derfor foreslaaet, at de hidtil gjældende Benævnelser skulde blive staaende. Der er et Mindretal, der har stillet Ændringsforslag til Forslaget om Lægekorpset, men jeg forudsætter, at dette erede Mindretal har bemærket, at disse Forslag allerede have fundet deres Afgjørelse ved Afstemningerne over Hærloven. Det Ændringsforslag, der er stillet af den høitærede Marineminister til Lovforslagets § 68 om